

1937-ben, Rigmányban született. A Színház és Filmművészeti Főiskolán szerzett diplomát 1958-ban, majd vidéki színtársulatokhoz szerződött: Győr, Szeged után a tájoló Déryné Színház következett. Később a budapesti Thália, majd a Nemzeti Színház tagja lett. Legismertebb alakításai a filmművészethez, mindenekelőtt Jancsó Miklós alkotásaihoz kötődtek. A neves rendező mintegy tucatnyi filmjében alakított jelentős szerepet. Pódiumművészként is jelentőset alkotott, elsősorban József Attila interpretációit tartja számon a színháztörténet. Számtalan televíziójáték örzi jellegzetes figuráját. A kilencvenes években súlyos balesetet szenvedett; a kómából visszatérve hosszú időre volt szüksége ahhoz, hogy újratanulja azt, ami az életben maradáshoz szükséges. A mesterséget ekkor sem hagyta el; rendszeresen már nem játszott, de időről időre, ha hívták, közönség elé állt. Élete utolsó két évtizedét budajenei házában élte le, sok barátira, jó ismerősre tett szert a faluban és a környéken. Külön is meg kell emlékeznünk a budakeszi *Bernáth Béláról*, akinek M. sokat köszönhetett abban, hogy visszatért az életbe. Ha kis Corsájával megjelent a környék valamelyik üzlete, ABC-áruháza előtt, az emberek barátságosan, bátorítón néztek felé, sokan megállították, és együttérzően kérdezték egészségéről, s arról, mikor, hol áll legközelebb a publikum elé. Három éve, egy feledhetetlen előadásban eljátszotta az egyik sírását Zsám-békon Shakespeare Hamletjében, és nem is olyan régen önálló József Attila-estet adott a budakeszi művelődési központban. Madaras József Kossuth-díjas színész (1996) április 24-én hunyt el.

Április 28-án letették a Nagykovácsi Református Missziói Egyházközség új templomának alapkövét. Az eseményen ünnepi beszédet mondott Dr. Szabó István, a Duna melléki Egyházkerület püspöke, Takaró Tamás, a Budapest-Déli Egyházmegye esperese, Bencsik Mónika, Nagykovácsi polgármestere és Gulyás Dénes, országgyűlési képviselő.

Búzaszentelés

Szép hagyomány újraéledésének lehetünk tanúi az utóbbi években: a búzaszentelésnek. A szertartás már az ókori Rómában is ismert volt, az ambarvaliáig vezethető vissza. Ezen a napon a körmenetet rendeztek Rómában a via Flaminiától Robigus berkéig, ahol áldozatot mutattak be a jó termés reményében Robigusnak. A katolikus egyház április 25-én, szent Márk napján végzi a búzaszentelést. A hagyomány föltámasztását a zsámbékiak kezdték néhány éve, de újabban Pátyon is terjed. Idén április utolsó vasárnapján indult a menet a pátyi határba.

Bató Borisz

Volt, nincs igazgató

Nincs három hónapja, hogy azt írtam, a budakeszi művelődési ház évek óta tartó vezetési válsága megoldódott azzal, hogy Szabó Lajos személyében rutinos, kipróbált szakember került az intézmény igazgatói székébe. Tévedtem. Nem először pályafutásom során egybéknt.

Értékelni a művelődésszervező budakeszi munkáját nemigen áll módunkban, hiszen nem egészen negyedév alatt, amit a Fő utca 108-ban töltött, még aligha produkálhatott bármit is, amiből messzemenő következtetéseket lehetett volna levonni. Az azóta eltelt időszak még sokkal inkább viselte elődei keze nyomát, mint az övét. Igaz, az idei március 15-i ünnepi műsor évek óta a leghaloványabb produkció volt, de ez a mi (*fejedelmi többes? – a Szerk.*) személyes véleményünk, a résztvevőknek nagyon tetszett. Ami többekben fölvetődik, az két kérdés: az egyik, hogy vajon mi készíthette Szabót ilyen rapid távozásra?

Nos, e tekintetben mindenkit megnyugtathatok, nem történt semmi rendkívüli, hacsak nem annyi, Sz. L. egy, a budakeszinél sokkal-sokkal jobba ajánlatot kapott, amire vérző szívvel bár, de nem mondha-

tott nemet (dupla fizetés, a budakeszihez képest többszörös költségvetés).

A másik kérdés, amit többen fölvetnek, etikai természetű, vajon szép dolog-e, hogy néhány hónap után az ember ott hagyja éppen elnyert íróasztalát? Nem szép dolog, ám a körülmények ismeretében érthető. Az ügy ezzel le is van zárva, illetve rögtön nyílnak is egy új epizódja a „Pék Lajos utódlása” című, budakeszi szappanoperának.

Botor Szabi

A húsvétot megelőző nagybőjtben országszerte és határainkon túl is keresztutat járnak a katolikus hívek. A szabadtéren felállított stációk, imádságok igazi tanúságtételek, hagyományosan a kálvária tizennégy stáció előtti elmélkedő imádság, amelyben az egyház és a hívők fölidézik Jézus keresztútjának történéseit. Így zajlott az esemény Budaörsön is a Kálvária-dombon április 6-án 15 órakor. A közös imádságot Varga János plébános vezette le.

Mire a Nyájás e sorokat olvassa, lehet, már okosabb lesz, mint e sorok írója (nem mintha ez olyan nagy teljesítmény lenne), és tudni fogja, mi történt Cannes-ban. A filmvilág egyik legnagyobb és legpatinásabb seregszemléjére ugyanis, sok-sok év kihagyás után, újra meghívták magyar filmet, még hozzá Tarr Béla (Tök) A londoni férfi című, legújabb alkotását. A viszontagságos körülmények között született mű vágása szinte az elutazás előtti utolsó pillanatokig tartott, és az alkotókon kívül még senki sem látta. Sokan szurkolnak Tarr Bélának nemcsak szűkebb pátriájában, Tökön, hanem a magyar film szerelmeseinek teljes táborára.

CANNES